

K·MEO

EVO MORALES, AL APARATO

El llarg viatge de l'indígena

© BASAL KIRCHNER

Sóc l'àngel de la guarda del ciutadà Morales. Encara que no s'ho creguin, tothom té un àngel de la guarda, menys els àngels i per això, a vegades pequem, perquè no tenim protecció. Jo he pecat, confesso. No pas al començament, quan em van passar la custòdia del camperol Evo al arribar a la majoria d'edat (la gent té dos o tres àngels durant la seva vida, un per quan ets infant, l'altre durant la vida adulta i un tercer per si no acabes de morir-te mai i el segon àngel demana un segle sabàtic).

L'Evo tenia bones referències quan me'l van traspasar i si es miren els titulars del seu historial polític qualsevol diria que és un bon home. Va fer tot allò que s'esperava d'un camperol revolucionari. Nacionalitzar, rebaixar la taxa d'analfabetisme, reduir la pobresa,

repartir terres pels pobres, apropar als indígenes a l'entorn del poder. Un home del poble pel poble i parlant la llengua del poble.

Malauradament, els titulars no diuen totes les veritats. L'Evo Morales també va patir la fiblada del poder. Poc després d'habitar al "Palacio Quemado" o després a la "Casa Grande del Pueblo" a Morales el va picar la paparra cabdill (paparricus regis) que infiltra sang de dictador al que abans era un simple pagès ambicionant una bona collita. A partir d'aleshores va anant disminuint el seu interès pels camperols i el va centrar en les camperoles. Va comerciar amb bastantes i a una, menor d'edat la va fer mare sota el coneixement i entusiasme dels pares de la nena.

Folklore bolivià, potser sí, però bèstia.

Embolcada la troca ara tot són denúncies contra l'ex líder. La justícia el reclama i ell no contesta. Jo francament no he tingut temps de comprovar la veracitat de totes les denúncies. Sé que algunes són certes però no pas totes. El que sí puc assegurar després d'una reunió angelical amb altres companys que treballen amb polítics, és que tots, tots, passen pel procés de la paparra. Tan bon punt guanyen unes eleccions o un cop d'Estat siguin camperols, botiguers, advocats, gent d'armes, polítics de carrera, tots, en quan esclafen el cul en el selló presidencial, perden la moral, els cau de la butxaca i en intentar recuperar-la ja està contaminada. I no només als revolucionaris i dictadors de sud americans.

GARSA PROSTÀTICA

LA TRISTA COVARDIA DE L'EMIGRANT

El Banc de Sabadell torna a casa

De la mateixa manera que la mentalitat espanyola segueix donant voltes a la sínia del franquisme, les conductes dels estaments oficials espanyols segueixen utilitzant les seves formes de control. Només han canviat de nom. El que era la quinta columna durant la guerra civil espanyola ara, en plena aparent democràcia són segons paraules del Ministre Marlasca, agents infiltrats que actuen dins de la Llei per prevenir i donar resposta a possibles actes criminals. Llarga definició per explicar la traïdoria. D'altra banda queda per definir quins són actes criminals i quins pura demanda constitucional, però amb Marlasca ja se sap, varien segons el temps i el càrrec que ell ostenta.

Sortosament els agents infiltrats depenen de la intel·ligència policial, i amb això ja està tot dit. Han après a treure's la gavadina, sí, però encara duen la cadena del rellotge amb la bandera espanyola. Només els queda l'esquer sexual, la mirada torba, el somriure llefiscós. Si la

passió no t'embarga i saps fer-te una palla, a cada personatge infiltrat li veuràs la ploma a quilòmetres de distància.

Segons s'ha conegut a través dels nostres infiltrats, als infiltrats espanyols se'ls hi fa una sola prova d'aptitud abans d'entrar al grup de xivatos. Les aspirants a policies penetrades han de saber fingir de forma convincent un orgasme i els mascles han d'evitar un eretisme exageradament precoç. Certament no és una preparació molt profunda... o sí, però no en el món de l'espionatge ni dins el coneixement tècnic i intel·lectual del confident. Amb la plaça guanyada els donen també un certificat del Nacional Catolicisme en el que se'ls dispensa de follar només cara a la descendència. Ells/elles poden fer-ho per la pàtria.

Sigui com sigui l'erradicació d'aquests elements infiltrats té fàcil solució. N'hi ha prou amb que els grups "terroristes" o agrupacions veïnals també espiades, o corals populars controlades o grupets de les característiques que vulguin, follin entre ells. Si van ben servits sexualment és poc probable que s'enganxin amb tipus com els delators, perquè als delators els delata la ferum a porc. A tots. Les aixelles els traspua a caserna, a Espanya seca, a escolarització primària. Res més fàcil que no ser detectat per les forces estatals malgrat no ser falangista. N'hi ha prou amb sortit de casa ben cardat.